

Sbírka soudních rozhodnutí

ROZSUDEK SOUDNÍHO DVORA (pátého senátu)

14. července 2022 *

„Nesplnění povinnosti státem – Nařízení (EU) č. 1151/2012 – Režimy jakosti zemědělských produktů a potravin – Článek 13 – Používání chráněného označení původu (CHOP) ‚Feta‘ k označení sýra produkovaného v Dánsku a určeného k vývozu do třetích zemí – Článek 4 odst. 3 SEU – Zásada loajální spolupráce“

Ve věci C-159/20,

jejímž předmětem je žaloba pro nesplnění povinnosti na základě článku 258 SFEU, podaná dne 8. dubna 2020,

Evropská komise, zastoupená M. Konstantinidisem, I. Naglisem a U. Nielsenem, jako zmocněnci,

žalobkyně,

podporovaná

Řeckou republikou, zastoupenou E.-E. Krompa, E. Leftheriotou, E. Tsaousi a A.-E. Vasilopoulou, jako zmocněnkyněmi,

Kyperskou republikou, zastoupenou V. Christoforou a E. Zachariadou, jako zmocněnkyněmi,

vedlejšími účastnicemi řízení,

proti

Dánskému království, zastoupenému M. P. Brøchner Jespersenem a J. Nymann-Lindegrenem, jakož i V. Pasternak Jørgensen, M. Søndahl Wolff a L. Teilgård, jako zmocněnci,

žalovanému,

SOUDNÍ DVŮR (pátý senát),

ve složení E. Regan, předseda senátu, I. Jarukaitis (zpravodaj), M. Ilešič, D. Gratsias a Z. Csehi, soudci,

generální advokátka: T. Čapeta,

vedoucí soudní kanceláře: A. Calot Escobar,

* Jednací jazyk: dánština.

s přihlédnutím k písemné části řízení,

po vyslechnutí stanoviska generální advokátky na jednání konaném dne 17. března 2022,

vydává tento

Rozsudek

- 1 Svou žalobou se Evropská komise domáhá, aby Soudní dvůr určil, že Dánské království tím, že nezabránilo a nezastavilo používání označení „Feta“ dánskými producenty mléka k označení sýra, který neodpovídá specifikaci zveřejněné v nařízení Komise (ES) č. 1829/2002 ze dne 14. října 2002, kterým se mění příloha nařízení (ES) č. 1107/96, pokud jde o název Feta (Úř. věst. 2002, L 277, s. 10), nesplnilo povinnosti, které pro něj vyplývají z článku 13 nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 1151/2012 ze dne 21. listopadu 2012 o režimech jakosti zemědělských produktů a potravin (Úř. věst. 2012, L 343, s. 1).
- 2 Komise se dále domáhá, aby Soudní dvůr určil, že Dánské království tím, že strpělo, že dánští producenti mléka produkují a uvádějí na trh napodobeniny fety, porušilo čl. 4 odst. 3 SEU, vykládaný ve spojení s čl. 1 odst. 1 a článkem 4 nařízení č. 1151/2012.

Právní rámec

Nařízení č. 1829/2002

- 3 Nařízením č. 1829/2002 byl název „Feta“ zapsán do rejstříku chráněných označení původu (CHOP) a chráněných zeměpisných označení (CHZO) jakožto CHOP.

Nařízení č. 1151/2012

- 4 Body 2, 3, 5, 18, 20 a 27 odůvodnění nařízení č. 1151/2012 uvádí:
 - „(2) Občané a spotřebitelé v Unii stále více požadují jakostní produkty i produkty tradiční. Záleží jim též na zachování rozmanitosti zemědělské produkce v Unii. Z toho vyplývá poptávka po zemědělských produktech nebo potravinách, u nichž lze rozpoznat specifické vlastnosti, zejména vlastnosti související s jejich zeměpisným původem.
 - (3) Producenti mohou nadále produkovat rozmanitou škálu jakostních produktů pouze tehdy, dostane-li se jim za jejich úsilí spravedlivé odměny. To znamená, že musí být schopni informovat kupující a spotřebitele o vlastnostech svých produktů v souladu s podmínkami spravedlivé hospodářské soutěže. To rovněž znamená, že musí být schopni své produkty na trhu správně označit.

[...]

- (5) Politické priority strategie Evropa 2020 stanovené ve sdělení Komise nazvaném Evropa 2020 – strategie pro inteligentní a udržitelný růst podporující začlenění zahrnují jako cíl dosažení konkurenceschopné ekonomiky založené na znalostech a inovacích a podporu ekonomiky s vysokou zaměstnaností, jež se bude vyznačovat sociální a územní soudržností. Politika jakosti zemědělských produktů by proto měla producentům poskytovat vhodné nástroje pro lepší identifikaci a propagaci těch jejich produktů, které mají specifické vlastnosti, a současně chránit tyto producenty před nekalými praktikami.

[...]

- (18) Specifickým cílem ochrany označení původu a zeměpisných označení je zajistit zemědělcům a producentům spravedlivé příjmy získané díky vlastnostem a charakteristikám daného produktu nebo způsobu jeho produkce a poskytovat jasné informace o produktech se specifickými vlastnostmi spojenými se zeměpisným původem, čímž se umožní spotřebitelům činit informovanější rozhodnutí při nákupu.
- (20) Rámec pravidel Unie, který chrání označení původu a zeměpisná označení tím, že stanoví jejich začlenění do rejstříku, usnadňuje rozvoj těchto nástrojů, neboť výsledný jednodušší přístup zajišťuje spravedlivou hospodářskou soutěž mezi producenty produktů nesoucích tato označení a v očích spotřebitelů zvyšuje důvěryhodnost těchto produktů. Je zapotřebí přijmout ustanovení umožňující rozvoj označení původu a zeměpisných označení na úrovni Unie a podporu vytvoření mechanismů pro jejich ochranu ve třetích zemích v rámci Světové obchodní organizace (WTO) nebo vícestranných či dvoustranných dohod, a tím přispět k tomu, aby jakost produktů a způsob jejich produkce byly uznány za činitele přidané hodnoty.

[...]

- (27) Unie sjednává se svými obchodními partnery mezinárodní dohody, včetně dohod týkajících se ochrany označení původu a zeměpisných označení. S cílem usnadnit poskytování informací veřejnosti o takto chráněných názvech, a zejména s cílem zajistit ochranu a kontrolu používání takových názvů mohou být tyto názvy zapsány do rejstříku [CHOP] a [CHZO]. Nejsou-li v takových mezinárodních dohodách názvy výslovně označeny jako označení původu, měly by být do rejstříku zapsány jako [CHZO].“

- 5 V hlavě I tohoto nařízení, nadepsané „Obecná ustanovení“, je obsažen článek 1, nadepsaný „Cíle“, který zní takto:

„1. Cílem tohoto nařízení je pomoci producentům zemědělských produktů a potravin informovat kupující a spotřebitele o vlastnostech svých produktů a potravin a charakteristikách své produkce, čímž se zajistí:

- a) spravedlivá hospodářská soutěž pro zemědělce a producenty zemědělských produktů a potravin s vlastnostmi a charakteristikami představujícími přidanou hodnotu;
- b) dostupnost spolehlivých informací o těchto produktech pro spotřebitele;
- c) dodržování práv duševního vlastnictví a
- d) integrita vnitřního trhu.

Účelem opatření stanovených v tomto nařízení je podpořit zemědělské a zpracovatelské činnosti a systémy hospodaření spojené s produkty vysoké jakosti a přispět tím k naplňování cílů politiky rozvoje venkova.

2. Toto nařízení stanoví režimy jakosti, které představují základ pro určení a tam, kde je to vhodné, ochranu názvů a údajů, které zejména označují nebo popisují zemědělské produkty s:

- a) vlastnostmi představujícími přidanou hodnotu nebo
- b) charakteristikami představujícími přidanou hodnotu a vyplývajícími z metod hospodaření nebo zpracování použitých při jejich produkci nebo z místa jejich produkce či uvádění na trh.“

6 Hlava II uvedeného nařízení, nadepsaná „[CHOP] a [CHZO]“, obsahuje článek 4, nadepsaný „Cíl“, který uvádí:

„Režim [CHOP] a [CHZO] je zřízen s cílem pomoci producentům produktů spojených s určitou zeměpisnou oblastí prostřednictvím:

- a) zajištění spravedlivých výnosů za vlastnosti jejich produktů;
- b) zajištění jednotné ochrany názvů jako práva duševního vlastnictví na území Unie;
- c) poskytování jasných informací spotřebitelům, pokud jde o charakteristiky produktu představující přidanou hodnotu.“

7 Článek 12 nařízení č. 1151/2012, nadepsaný „Názvy, symboly a označení“, v odstavci 1 stanoví:

„[CHOP] a [CHZO] může používat každý hospodářský subjekt, který uvádí na trh produkt, jenž vyhovuje odpovídající specifikaci.“

8 Článek 13 uvedeného nařízení, nadepsaný „Ochrana“, stanoví:

„1. Zapsané názvy jsou chráněny proti:

- a) jakémukoli přímému či nepřímému obchodnímu použití zapsaného názvu pro produkty, na které se zápis nevztahuje, pokud jsou tyto produkty srovnatelné s produkty zapsanými pod tímto názvem nebo pokud je při používání tohoto názvu využívána pověst chráněného názvu, včetně případů, kdy jsou tyto produkty používány jako přísada;
- b) jakémukoli zneužití, napodobení nebo připomenutí, a to i tehdy, je-li uveden skutečný původ produktů nebo služeb nebo je-li chráněný název přeložen nebo doprovázen výrazy jako ‚druh‘, ‚typ‘, ‚způsob‘, ‚jak se vyrábí v‘, ‚napodobenina‘ nebo podobnými výrazy, včetně případů, kdy jsou tyto produkty používány jako přísada;
- c) jakémukoli jinému nepravdivému nebo zavádějícímu údaji o provenienci, původu, povaze nebo základních vlastnostech produktu, který je použit na vnitřním nebo vnějším obalu, na reklamních materiálech nebo na dokladech týkajících se daného produktu, jakož i proti použití obalů, které by mohly vyvolat mylný dojem, pokud jde o původ produktu;

d) všem ostatním praktikám, které by mohly spotřebitele uvést v omyl, pokud jde o skutečný původ produktu.

[...]

3. Členské státy přijmou vhodná správní a soudní opatření s cílem zabránit neoprávněnému používání [CHOP] a [CHZO] podle odstavce 1 u produktů, které jsou produkovány nebo uváděny na trh v daném členském státě, nebo toto neoprávněné používání zastavit.

[...]“

- 9 Článek 36 uvedeného nařízení, ve znění nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) 2017/625 ze dne 15. března 2017 o úředních kontrolách a jiných úředních činnostech prováděných s cílem zajistit uplatňování potravinového a krmivového práva a pravidel týkajících se zdraví zvířat a dobrých životních podmínek zvířat, zdraví rostlin a přípravků na ochranu rostlin, o změně nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 999/2001, (ES) č. 396/2005, (ES) č. 1069/2009, (ES) č. 1107/2009, (EU) č. 1151/2012, (EU) č. 652/2014, (EU) 2016/429 a (EU) 2016/2031, nařízení Rady (ES) č. 1/2005 a (ES) č. 1099/2009 a směrnic Rady 98/58/ES, 1999/74/ES, 2007/43/ES, 2008/119/ES a 2008/120/ES a o zrušení nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 854/2004 a (ES) č. 882/2004, směrnic Rady 89/608/EHS, 89/662/EHS, 90/425/EHS, 91/496/EHS, 96/23/ES, 96/93/ES a 97/78/ES a rozhodnutí Rady 92/438/EHS (nařízení o úředních kontrolách) (Úř. věst. 2017, L 95, s. 1), stanoví:

„Úřední kontroly prováděné v souladu s [nařízením 2017/625] zahrnují:

- a) ověření, zda je produkt v souladu s příslušnou specifikací produktu,
- b) sledování používání zapsaných názvů k popisu produktu uváděného na trh v souladu s článkem 13, pokud jde o názvy zapsané podle hlavy II, a v souladu s článkem 24, pokud jde o názvy zapsané podle hlavy III.“

- 10 Článek 37 odst. 1 téhož nařízení, ve znění nařízení 2017/625, zní:

„V případě [CHOP], [CHZO] a zaručených tradičních specialit, jež označují produkty pocházející z Unie, ověří soulad se specifikací produktu před uvedením produktu na trh:

- a) příslušné orgány určené v souladu s článkem 4 [nařízením 2017/625]; nebo
- b) pověřené subjekty ve smyslu čl. 3 bodu 5 [nařízením 2017/625].

[...]“

Nařízení (EU) č. 608/2013

- 11 Nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 608/2013 ze dne 12. června 2013 o vymáhání práv duševního vlastnictví celními orgány a o zrušení nařízení Rady (ES) č. 1383/2003 (Úř. věst. 2013, L 181, s. 15) v článku 2 uvádí:

„Pro účely tohoto nařízení se rozumí:

- 1) ‚právem duševního vlastnictví‘:

[...]

- d) zeměpisné označení;

[...]

- 4) ‚zeměpisným označením‘:

- a) [CHZO] nebo [CHOP] zemědělských produktů a potravin stanovené v [nařízení č.1151/2012];

[...]“

Postup před zahájením soudního řízení a řízení před Soudním dvorem

- 12 Řecké orgány oznámily Komisi, že podniky se sídlem v Dánsku vyvážely sýr do třetích zemí pod označením „Feta“, „dánská Feta“ a „dánský sýr Feta“, přestože tento produkt neodpovídá specifikaci CHOP „Feta“.
- 13 Dánské orgány navzdory žádostem řeckých orgánů odmítly tuto praxi ukončit, neboť měly za to, že tato praxe není v rozporu s unijním právem, jelikož se nařízení č. 1151/2012 podle nich vztahuje pouze na produkty prodávané na území Unie, a tudíž nezakazuje dánským podnikům užívat název „Feta“ k označení dánského sýra vyváženého do třetích zemí, kde tento název není chráněn.
- 14 Dne 26. ledna 2018 zaslala Komise Dánskému království formální upozornění, podle kterého tento členský stát tím, že nezabránil protiprávnímu jednání spočívajícímu v uvedené praxi nebo jej nezastavil, porušuje unijní právo, zejména článek 13 nařízení č. 1151/2012 a čl. 4 odst. 3 SEU.
- 15 Vzhledem k tomu, že Dánské království odpovědělo, že nesdílí názor Komise, vydala Komise dne 25. ledna 2019 odůvodněné stanovisko, ve kterém tento členský stát vyzvala, aby toto protiprávní jednání a toto porušení ukončil.
- 16 Dánské království odpovědělo na toto odůvodněné stanovisko dopisem ze dne 22. března 2019, ve kterém trvalo na svém stanovisku.
- 17 Za těchto podmínek se Komise rozhodla podat projednávanou žalobu.
- 18 Řecké republice a Kyperské republice byl rozhodnutími předsedy Soudního dvora ze dne 8. a 18. září 2020 povolen vstup do řízení jako vedlejší účastnice na podporu návrhových žádání Komise.

K žalobě

- 19 Svou žalobou Komise Dánskému království vytýká, že nesplnilo povinnosti, které pro něj vyplývají z článku 13 nařízení č. 1151/2012, a že porušilo zásadu loajální spolupráce zakotvenou v čl. 4 odst. 3 SEU.

K prvnímu žalobnímu důvodu, vycházejícímu z porušení povinností vyplývajících z článku 13 nařízení č. 1151/2012

Argumentace účastníků řízení

- 20 Na podporu své žaloby Komise tvrdí, že nařízení č. 1151/2012 stanoví rozsáhlou ochranu zapsaných názvů. K zajištění uvádění zemědělských produktů na trh v souladu s podmínkami poctivé soutěže a právy duševního vlastnictví přiznává jeho čl. 12 odst. 1 subjektům pozitivní právo používat zapsaný název, pokud dotčené produkty vyhovují použitelné specifikaci. Článek 13 odst. 1 tohoto nařízení stanoví „negativní“ ochranu tím, že definuje podmínky, za kterých je užívání zapsaného názvu neoprávněné, konkrétně tím, že výslovně zakazuje produkci a prodej napodobenin produktů, tedy produktů, pro které je CHOP nebo CHZO používáno, i když nejsou v souladu s použitelnou specifikací. Cílem tohoto ustanovení je chránit producenty, kteří vyvinuli úsilí k zajištění očekávané jakosti produktů, na které se vztahuje CHOP nebo CHZO.
- 21 Pokud tedy dánské podniky používají CHOP „Feta“ k označení sýra produkovaného z kravského mléka a mimo zeměpisnou oblast uvedenou v nařízení č. 1829/2002, který vyváží do třetích zemí, porušují podle Komise čl. 13 odst. 1 nařízení č. 1151/2012.
- 22 Tento závěr je v souladu s cíli definovanými v čl. 1 odst. 1 a článku 4 nařízení č. 1151/2012, ze kterých vyplývá, že účelem tohoto nařízení je chránit práva duševního vlastnictví vyplývající ze zapsaných názvů a zaručit, že produkty požívající takové ochrany mohou být uváděny na trh za podmínek spravedlivé hospodářské soutěže. Body 3, 5 a 18 odůvodnění uvedeného nařízení zdůrazňují základní úlohu zapsaných názvů za účelem vytvoření podmínek poctivé hospodářské soutěže mezi unijními podniky, za účelem jasného informování o vlastnostech jakostních produktů s cílem zajistit, aby jejich producenti získali spravedlivou cenu pokrývající jejich výrobní náklady, a aby se zabránilo nekalé soutěži ze strany podniků, které takové názvy neoprávněně používají a poškozují jejich pověst, jakož i jejich hodnotu.
- 23 Je tedy bezvýznamné, zda jsou produkty, které neoprávněně používají CHOP, uváděny na trh v Unii, nebo jsou vyváženy do třetích zemí. Praxe dánských podniků jim totiž umožňuje, v rozporu s čl. 13 odst. 1 nařízení č. 1151/2012, využívat neoprávněných výhod na úkor úsilí vyvinutého zemědělci a podniky produkujícími pravou fetu a splňuje všechna kritéria neoprávněného používání zapsaného názvu, a sice přímé obchodní používání a využívání pověsti CHOP, neoprávněné používání CHOP, jakož i podobnost mezi pravou fetou a sporným produktem prostřednictvím zavádějícího označení původu produktu, které je uvedeno zejména na obalu.
- 24 Komise v replice zdůrazňuje, že tato praxe porušuje právo duševního vlastnictví chráněné Unií, jehož držitelé jsou zemědělci v Unii. K tomuto porušení dochází na území Unie, kde sýr neoprávněně označený jako feta produkují producenti v Unii. Narušuje hospodářskou soutěž mezi hospodářskými subjekty Unie a vyvolává v Unii negativní účinky.

- 25 Dánské království tedy tím, že nepřijalo správní nebo soudní opatření s cílem zabránit nebo zastavit produkci na svém území a prodej napodobenin, jak vyžaduje čl. 13 odst. 3 nařízení č. 1151/2012, nezajistilo jednotnou ochranu práv duševního vlastnictví, která je důležitým cílem tohoto nařízení, jak vyplývá z jeho článku 4 a volby článku 118 SFEU jako právního základu. Závažně narušuje řádné fungování vnitřního trhu a brání dosažení cílů tohoto nařízení.
- 26 Řecká republika, která podporuje stanovisko a návrhová žádání Komise, zejména tvrdí, že znění čl. 13 odst. 3 nařízení č. 1151/2012 je jasné v tom smyslu, že zakazuje napodobeniny produktů, na které se vztahuje CHOP, bez ohledu na jejich účel, neboť žádný prvek tohoto nařízení nerozlišuje mezi produkty určenými k vývozu do třetích zemí a produkty určenými pro vnitřní trh.
- 27 Zdůrazňuje, že unijní normotvůrce zavedl ustanovení obsažené v čl. 13 odst. 3 nařízení č. 1151/2012, které nemělo obdobu v předchozích nařízeních, s cílem zjednodušit a posílit systém ochrany CHOP a CHZO tím, že uložil členským státům povinnost přijmout z vlastního podnětu opatření nezbytná k zabránění nebo ukončení nekalosoutěžního používání CHOP, pokud jde o produkty, které jsou produkovány nebo uváděny na trh na jejich území. Toto ustanovení tak činí každý členský stát odpovědným za dodržování nařízení č. 1151/2012 na jeho území a vymezuje rozsah zákazu nekalosoutěžního používání CHOP.
- 28 Kromě toho nařízení č. 1151/2012 definuje ve svých člancích 36 a 37 postupy týkající se kontrol, které musí provádět příslušné orgány členských států za účelem ověření souladu produktu s příslušnou specifikací před uvedením produktu na trh, což potvrzuje, že unijní normotvůrce neměl v úmyslu vyloučit z působnosti tohoto nařízení produkty produkované v Unii, které jsou určeny k uvedení na trh ve třetím státě. Jiný výklad by ostatně znemožnil jakoukoli kontrolu.
- 29 Řecká republika rovněž zdůrazňuje, že nařízení č. 1151/2012 výslovně a jasně definuje své cíle v čl. 1 odst. 1 a v článku 4, z nichž vyplývá, že účelem tohoto nařízení je pomoci producentům získat spravedlivou odměnu za úsilí, které vyvíjejí, a náklady, které vynaloží k zajištění dodržování specifikace produktu z hlediska jakosti, a že tohoto cíle je dosaženo prostřednictvím spravedlivé hospodářské soutěže mezi producenty, dostupnosti spolehlivých informací pro spotřebitele a dodržování práv duševního vlastnictví.
- 30 Kyperská republika, která rovněž podporuje stanovisko a návrhová žádání Komise, zejména tvrdí, že nařízení č. 1151/2012 zavádí vyčerpávající systém ochrany CHOP a CHZO jako práv duševního vlastnictví. Ochrana těchto práv nekončí na hranicích vnitřního trhu, jak vyplývá z povahy takovýchto práv, z ustanovení tohoto nařízení, zejména jeho článku 36, a nařízení č. 608/2013. Dánské království je tedy povinno provádět kontroly na svém trhu za podmínek stanovených unijním právem, a nikoliv podporovat napodobeniny a uvádění na trh napodobenin produktů, jako je „dánská feta“.
- 31 Podle tohoto členského státu produkce v členském státě a vývoz produktů, na jejichž obalu je uvedeno CHOP, jehož specifikaci nedodržují, spadá pod obchodní použití, jak je uvedeno v čl. 13 odst. 1 písm. a) nařízení č. 1151/2012, k němuž dochází na území Unie. Z článku 13 odst. 3 tohoto nařízení přitom vyplývá, že členské státy jsou povinny chránit CHOP před praktikami vymezenými v odstavci 1 tohoto článku, a to nejen pokud jde o uvádění sporných produktů na trh na jejich území, ale i pokud jde o jejich produkci. Tvrzení Dánského království o územní nepoužitelnosti uvedeného nařízení je tedy nepodložené.

- 32 Kromě toho je praxe dánských orgánů v rozporu s duchem nařízení č. 1151/2012 a s ochranou samotného CHOP jakožto práva duševního vlastnictví a narušuje perspektivy mezinárodní ochrany CHOP, což je rovněž v rozporu s cíli sledovanými tímto nařízením.
- 33 Dánské království, které navrhuje zamítnutí žaloby, nesouhlasí s prvním žalobním důvodem Komise, když tvrdí, že se nařízení č. 1151/2012 nevztahuje na vývozy do třetích zemí.
- 34 Zprvce tvrdí, že znění ustanovení nařízení č. 1151/2012 neumožňuje určit, zda se povinnosti členských států, které toto nařízení stanoví, vztahují pouze na produkty uvedené na unijní trh, nebo zda se vztahují i na produkty určené k vývozu do třetích zemí, jelikož toto nařízení neobsahuje žádné ustanovení, které by tento vývoz zmiňovalo.
- 35 V tomto ohledu Dánské království poznamenává, že na rozdíl od nařízení č. 1151/2012, jiná nařízení, která s ním úzce souvisejí, jako např. nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 251/2014 ze dne 26. února 2014 o definici, popisu, obchodní úpravě, označování a ochraně zeměpisných označení aromatizovaných vinných výrobků a o zrušení nařízení Rady (EHS) č. 1601/91 (Úř. věst. 2014, L 84, s. 14), nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 110/2008 ze dne 15. ledna 2008 o definici, popisu, obchodní úpravě, označování a ochraně zeměpisných označení lihovin a o zrušení nařízení Rady (EHS) č. 1576/89 (Úř. věst. 2008, L 39, s. 16), a nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 1308/2013 ze dne 17. prosince 2013, kterým se stanoví společná organizace trhů se zemědělskými produkty a zrušují nařízení Rady (EHS) č. 922/72, (EHS) č. 234/79, (ES) č. 1037/2001 a (ES) č. 1234/2007 (Úř. věst. 2013, L 347, s. 671), výslovně stanoví, že pravidla, která stanoví, se vztahují na výrobky vyrobené v Unii pro vývoz, což značí, že unijní normotvůrce nepovažoval za vhodné zahrnout takovéto pravidlo při přijímání nařízení č. 1151/2012.
- 36 Zadruhé z cílů nařízení č. 1151/2012 vyplývá, že jeho účelem je zavést systém ochrany produktů uváděných do oběhu na vnitřním trhu. Z článku 1 odst. 1 ve spojení s bodem 2 odůvodnění tohoto nařízení totiž jasně vyplývá, že se tento článek vztahuje na kupující a spotřebitele v Unii. To je potvrzeno článkem 1 odst. 1 písm. d) uvedeného nařízení, z něhož vyplývá, že informace o vlastnostech produktů a charakteristikách produkce produktů a potravin přispívají k zajištění integrity vnitřního trhu. Vedle omezení působnosti nařízení č. 1151/2012 tento článek 1 a údaje obsažené v preambuli tohoto nařízení ukazují, že předmětem ochrany poskytované tímto nařízením jsou produkty, které jsou uvedeny do oběhu na vnitřním trhu. To je rovněž potvrzeno článkem 13 odst. 1 písm. d) uvedeného nařízení, který stanoví, že zapsané názvy musí být chráněny proti všem ostatním praktikám, které by mohly spotřebitele, tj. spotřebitele v Unii, uvést v omyl, pokud jde o skutečný původ produktu.
- 37 Kromě toho nařízení č. 1151/2012 jasně rozlišuje mezi opatřeními na ochranu CHOP a CHZO, která mohou být použita na úrovni Unie, a opatřeními, která je třeba použít k zajištění podobné ochrany ve třetích zemích. V tomto ohledu z bodu 20 odůvodnění tohoto nařízení vyplývá, že srovnatelná ochrana ve třetích zemích předpokládá vytvoření mechanismů v rámci WTO nebo vícestranných a dvoustranných dohod.
- 38 Podle Dánského království cíl nařízení č. 1151/2012 spočívající v zajištění podmínek spravedlivé hospodářské soutěže producentům produktů, kteří používají CHOP nebo CHZO, neumožňuje rozšířit ochranu stanovenou tímto nařízením na trhy mimo Unii. Vztah mezi tímto cílem a spotřebiteli Unie jasně vyplývá z bodu 3 odůvodnění uvedeného nařízení, který ukazuje, že

prostředek k umožnění toho, aby producenti byli spravedlivě odměněni za své úsilí, spočívá v tom, že jsou na produkty umístěny údaje, které spotřebitelům umožní je rozpoznat na trhu, přičemž „spotřebiteli“ se rozumí spotřebitelé v Unii a „trhem“ se rozumí vnitřní trh.

- 39 Zatřetí Dánské království poznamenává, že se nařízení č. 1151/2012 nezabývá osudem CHOP a CHZO vztahujících se na produkty produkované v Unii, které jsou však určeny k vývozu do třetích zemí, ačkoli Výbor regionů při přípravných pracích, které předcházely jeho přijetí, doporučil přijmout konkrétní opatření k tomu, aby se zabránilo uvádění produktů na trh v Unii nebo vývozu produktů, jejichž označení není v souladu s právními předpisy týkajícími se jakosti, které jsou použitelné na zemědělské produkty v rámci Unie, a dále že Evropský parlament navrhl vložit do článku 13 ustanovení zmocňující Komisi k přijetí aktů v přenesené pravomoci za účelem stanovení opatření, která mají členské státy zavést s cílem zabránit nejen uvádění na trh v Unii, ale i vývozu do třetích zemí produktů, jejichž označení není v souladu s nařízením. Tyto okolnosti podle něj podporují výklad, podle kterého se působnost nařízení č. 1151/2012 omezuje na produkty uvedené do oběhu na vnitřním trhu tím, že ukazují, že unijní normotvůrce upustil od úpravy v tomto nařízení otázky osudu produktů produkovaných v Unii, které jsou však určeny k vývozu do třetích zemí.
- 40 Stejně tak je výklad, podle kterého se povinnost členských států zabránit neoprávněnému používání CHOP a CHZO nebo toto neoprávněné používání zastavit nevztahuje na produkty určené k vývozu do třetích zemí, podepřen stavem před vstupem nařízení č. 1151/2012 v platnost. Jak určil Soudní dvůr v rozsudku ze dne 4. prosince 2019, *Consorzio Tutela Aceto Balsamico di Modena* (C-432/18, EU:C:2019:1045, bod 27), systém ochrany CHZO a CHOP zemědělských produktů a potravin, který stanovila nařízení Rady (EHS) č. 2081/92 ze dne 14. července 1992 o ochraně zeměpisných označení a označení původu zemědělských produktů a potravin (Úř. věst. 1992, L 208, s. 1; Zvl. vyd. 03/13, s. 4), a nařízení Rady (ES) č. 510/2006 ze dne 20. března 2006 o ochraně zeměpisných označení a označení původu zemědělských produktů a potravin (Úř. věst. 2006, L 93, s. 12), byl bez podstatných změn převzat do článku 13 nařízení č. 1151/2012.
- 41 Začtvrté a v poslední řadě je třeba uvést, že zásada právní jistoty brání extenzivnímu výkladu čl. 13 odst. 3 nařízení č. 1151/2012, jelikož unijní normotvůrce v tomto nařízení výslovně nestanovil, že se povinnosti členských států vyplývající z tohoto nařízení vztahují na produkty produkované v Unii, které jsou však určeny k uvedení na trh ve třetích zemích.
- 42 Dánské království v duplice uvádí, že pokud jde o znění čl. 13 odst. 3 nařízení č. 1151/2012, sdílí názor Komise, podle kterého výraz „produkovaný“, který je v něm uveden, ukazuje, že dánské orgány mají povinnost zabránit používání CHOP „Feta“ již v okamžiku produkce sýra. Tvrdí, že tato povinnost však platí v případě neoprávněného používání chráněného názvu, o které jde tehdy, když je sýr určen k uvedení na trh a spotřebě na vnitřním trhu, ale nikoliv tehdy, když je tento sýr určen k vývozu do třetí země. Tento závěr je rovněž potvrzen cílem tohoto nařízení, jak je definován v jeho článku 4, který spočívá v zajištění jednotné ochrany názvů jako práva duševního vlastnictví „na území Unie“.
- 43 Tento členský stát dodává, že ochrana spotřebitelů je zajisté pouze jedním z více cílů téže hodnoty, avšak ochrana práv duševního vlastnictví není hlavním cílem tohoto nařízení. Skutečnost, že cílem tohoto nařízení je zejména zajištění takové ochrany, neumožňuje sama o sobě dovodit, že tato ochrana přesahuje rámec vnitřního trhu.

Závěry Soudního dvora

- 44 Prvním žalobním důvodem Komise Dánskému království v podstatě vytýká, že nesplnilo povinnosti, které pro něj vyplývají z článku 13 nařízení č. 1151/2012, jelikož nepřijalo vhodná opatření k zabránění nebo zastavení používání názvu „Feta“ dánskými producenty mléka k označení sýra, který je produkován na jeho území z kravského mléka, a tedy neodpovídá specifikaci CHOP „Feta“, a je vyvážen do třetích zemí.
- 45 Úvodem je třeba konstatovat, že Dánské království nepopírá praxi, kterou mu Komise tímto vytýká. Tento členský stát nicméně popírá, že tato praxe představuje nesplnění povinností, které vyplývají z článku 13 nařízení č. 1151/2012, z důvodu, že se působnost tohoto nařízení nevztahuje na produkty vyvážené do třetích zemí, jelikož unijní normotvůrce neměl podle něj v úmyslu rozšířit zákaz používání CHOP na produkty, které neodpovídají použitelné specifikaci, vyvážené do třetích zemí, pokud Unie neuzavřela vícestrannou nebo dvoustrannou dohodu o ochraně CHOP.
- 46 Podle ustálené judikatury Soudního dvora je pro výklad ustanovení unijního práva třeba vzít v úvahu nejen znění tohoto ustanovení, ale i jeho kontext a cíle sledované právní úpravou, jejíž je součástí [rozsudek ze dne 19. května 2022, Spetsializirana prokuratura (Řízení proti uprchlému obžalovanému), C-569/20, EU:C:2022:401, bod 32 a citovaná judikatura].
- 47 Pokud jde zaprvé o znění článku 13 nařízení č. 1151/2012, z jeho odst. 1 písm. a) vyplývá, že je zakázáno „jakékoli přímé či nepřímé obchodní použití zapsaného názvu pro produkty, na které se zápis nevztahuje, pokud jsou tyto produkty srovnatelné s produkty zapsanými pod tímto názvem nebo pokud je při používání tohoto názvu využívána pověst chráněného názvu“. Z použití výrazu „jakékoli použití“ vyplývá, že z tohoto zákazu není vyloučeno použití zapsaného názvu pro označení produktů, na které se zápis nevztahuje, které jsou produkovány v Unii a určeny k vývozu do třetích zemí.
- 48 Kromě toho čl. 13 odst. 3 nařízení č. 1151/2012 ukládá členským státům povinnost přijmout „vhodná správní a soudní opatření s cílem zabránit neoprávněnému používání [CHOP] a [CHZO] podle odstavce 1 u produktů, které jsou produkovány nebo uváděny na trh v daném členském státě, nebo toto neoprávněné používání zastavit“. Spojka „nebo“ ve výrazu „jsou produkovány nebo uváděny na trh“ značí, že se tato povinnost vztahuje nejen na výrobky uváděné na trh v daném členském státě, ale také na výrobky, které jsou v něm produkovány. Tyto výrazy tedy potvrzují, že ze zákazu stanoveného v čl. 13 odst. 1 písm. a) tohoto nařízení není vyloučeno používání názvu zapsaného pro označení produktů, na které se zápis nevztahuje, které jsou produkovány v Unii a určeny k vývozu do třetích zemí.
- 49 V projednávané věci přitom není zpochybňováno, že dánští producenti přímo obchodně používají ve smyslu čl. 13 odst. 1 písm. a) nařízení č. 1151/2012 CHOP „Feta“ k označení sýra, který produkují na území Dánského království, a na který se tudíž nevztahuje zápis tohoto CHOP, ani že dánské orgány nepřijaly žádné správní nebo soudní opatření k zabránění tomuto používání nebo k jeho zastavení.
- 50 Pokud jde zadruhé o kontext článku 13 nařízení č. 1151/2012, je třeba podotknout, že jak tvrdí Komise, bylo toto nařízení přijato zejména na základě čl. 118 prvního pododstavce SFEU, který zmocňuje Evropský parlament a Radu k tomu, aby v rámci vytváření nebo fungování vnitřního trhu zavedly opatření týkající se vytvoření evropských práv duševního vlastnictví k zajištění jednotné ochrany práv duševního vlastnictví v Unii.

- 51 CHOP a CHZO jsou tedy chráněna jakožto práva duševního vlastnictví nařízením č. 1151/2012, a zvláště jeho článkem 13, jak potvrzuje čl. 4 písm. b) tohoto nařízení, podle kterého je režim CHOP a CHZO zřízen s cílem pomoci producentům produktů spojených s určitou zeměpisnou oblastí prostřednictvím zajištění jednotné ochrany názvů jako práva duševního vlastnictví na území Unie. Jak to poznamenala Kyperská republika, CHOP a CHZO ostatně spadají do práv duševního vlastnictví rovněž pro účely nařízení č. 608/2013, jak to vyplývá z čl. 2 bodu 1 písm. d) a bodu 4 písm. a) tohoto nařízení.
- 52 Použití CHOP nebo CHZO k označení produktu produkovaného na území Unie, který neodpovídá použitelné specifikaci, přitom porušuje v Unii právo duševního vlastnictví, které představuje toto CHOP nebo CHZO, i když je tento produkt určen k vývozu do třetích zemí.
- 53 Kromě toho, pokud jde též o kontext článku 13 nařízení č. 1151/2012, je třeba podotknout, že články 36 a 37 tohoto nařízení, ve znění nařízení 2017/625, ukládají členským státům zejména povinnost zajistit na svém území ověření souladu daného produktu s příslušnou specifikací, a to před jeho uvedením na trh. Tato ustanovení tím, že nevylučují z tohoto ověření produkty určené k vývozu, potvrzují, že se povinnost členských států stanovená v čl. 13 odst. 3 tohoto nařízení přijmout vhodná správní a soudní opatření s cílem zabránit neoprávněnému používání CHOP a CHZO nebo toto neoprávněné používání zastavit, vztahuje i na takovéto produkty.
- 54 Pokud jde zatřetí o cíle sledované nařízením č. 1151/2012, je třeba poznamenat, že ty jsou jasné definovány v jeho člancích 1 a 4. Podle prvního z těchto ustanovení je cílem tohoto nařízení pomoci producentům zemědělských produktů a potravin informovat kupující a spotřebitele o vlastnostech svých produktů a potravin a charakteristikách své produkce, čímž se zajistí spravedlivá hospodářská soutěž pro zemědělce a producenty zemědělských produktů a potravin s vlastnostmi a charakteristikami představujícími přidanou hodnotu, dostupnost spolehlivých informací o těchto produktech pro spotřebitele, dodržování práv duševního vlastnictví a integrity vnitřního trhu. Konkrétně, pokud jde o CHOP a CHZO, podle druhého z těchto ustanovení je cílem pomoci producentům produktů spojených s určitou zeměpisnou oblastí prostřednictvím zajištění spravedlivých výnosů za vlastnosti jejich produktů, zajištění jednotné ochrany názvů jako práva duševního vlastnictví na území Unie a poskytování jasných informací spotřebitelům, pokud jde o charakteristiky produktu představující přidanou hodnotu.
- 55 Bod 18 odůvodnění nařízení č. 1151/2012 rovněž uvádí, že specifickým cílem ochrany CHOP a CHZO je zajistit zemědělcům a producentům spravedlivé příjmy získané díky vlastnostem a charakteristikám daného produktu nebo způsobu jeho produkce a poskytovat jasné informace o produktech se specifickými vlastnostmi spojenými se zeměpisným původem, čímž se umožní spotřebitelům činit informovanější rozhodnutí při nákupu.
- 56 Z judikatury Soudního dvora mimoto vyplývá, že systém ochrany CHOP a CHZO má především zajistit spotřebitelům, že zemědělské produkty, jejichž zapsaný název je chráněn, mají z důvodu, že pocházejí z určité zeměpisné oblasti, určité zvláštní vlastnosti, a tudíž skýtají záruku jakosti, která je dána jejich zeměpisným původem, s cílem umožnit zemědělským subjektům zajistit si vyšší příjmy díky skutečnému úsilí o zlepšení jakosti a zabránit tomu, aby třetí osoby neoprávněně těžily z dobré pověsti vyplývající z jakosti těchto produktů (rozsudek ze dne 17. prosince 2020, Syndicat interprofessionnel de défense du fromage Morbier, C-490/19, EU:C:2020:1043, bod 35 a citovaná judikatura, a obdobně rozsudek ze dne 9. září 2021, Comité Interprofessionnel du Vin de Champagne, C-783/19, EU:C:2021:713, bod 49).

- 57 Vzhledem k tomu, že Dánské království tvrdí, že z těchto cílů vyplývá, že účelem nařízení č. 1151/2012 je zavést systém ochrany CHOP a CHZO pro produkty uvedené do oběhu na vnitřním trhu, přičemž dotčenými spotřebiteli jsou spotřebitelé v Unii, je třeba uvést, že toto nařízení se bezpochyby týká právě těchto spotřebitelů, a nikoli spotřebitelů v třetích zemích. Toto nařízení, přijaté na základě článku 118 SFEU, se totiž týká fungování vnitřního trhu a má za cíl, jak poznamenává tento členský stát, integritu vnitřního trhu a informování spotřebitele v Unii.
- 58 Je rovněž třeba poznamenat, že cíl spočívající v informování spotřebitelů a cíl spočívající v zajištění spravedlivých výnosů producentům za vlastnosti jejich produktů spolu souvisejí, neboť cílem informování spotřebitelů je zejména umožnit zemědělským subjektům zajistit si vyšší příjmy díky skutečnému úsilí o zlepšení jakosti, jak vyplývá z judikatury připomenuté v bodě 56 tohoto rozsudku.
- 59 Nic to však nemění na tom, že cíl zajistit producentům spravedlivé výnosy za vlastnosti jejich produktů představuje sám o sobě, jak vyplývá z bodu 18 odůvodnění a čl. 4 písm. a) nařízení č. 1151/2012, cíl sledovaný tímto nařízením. Totéž platí pro cíl spočívající v zajištění dodržování práv duševního vlastnictví, který je uveden v čl. 1 písm. c) tohoto nařízení.
- 60 Je přitom zjevné, že použití CHOP „Feta“ k označení produktů produkovaných na území Unie, které neodpovídají specifikaci tohoto CHOP, porušuje oba tyto cíle, i když jsou tyto produkty určeny k vývozu do třetích zemí.
- 61 Jak ze znění článku 13 nařízení č. 1151/2012, tak z kontextu tohoto ustanovení a cílů sledovaných tímto nařízením tak vyplývá, že takové použití spadá pod jednání zakázané článkem 13 odst. 1 písm. a) tohoto nařízení, jak tvrdí Komise.
- 62 Žádný z dalších argumentů předložených Dánským královstvím nemůže tento výklad zpochybnit.
- 63 Pokud jde zaprvé o to, že nařízení č. 1151/2012 na rozdíl od jiných nařízení spadajících do oblasti ochrany zapsaných názvů a označení, jako jsou nařízení č. 110/2008 a č. 251/2014, výslovně nestanoví, že se vztahuje i na produkty produkované v Unii za účelem vývozu do třetích zemí, je třeba připomenout, že ustanovení unijního práva týkající se ochrany zapsaných názvů a označení, která spadají do unijní horizontální politiky jakosti, musí být vykládána tak, aby bylo možné jednotné uplatňování těchto ustanovení (rozsudek ze dne 20. prosince 2017, *Comité Interprofessionnel du Vin de Champagne*, C-393/16, EU:C:2017:991, bod 32). Výklad nařízení č. 1151/2012 v tom smyslu, že by z jím zavedené ochrany vylučovalo zemědělské produkty a potraviny určené k vývozu do třetích zemí, zatímco nařízení č. 110/2008 a č. 251/2014, kterých se dovolává Dánské království, zaručují stejnou ochranu produktům, na které se vztahují, včetně případů, kdy jsou produkovány v Unii za účelem vývozu do třetích zemí, by přitom tento požadavek jednotnosti nesplňovalo vzhledem k neexistenci odůvodnění takového rozdílu.
- 64 Pokud jde zadruhé o tvrzení vycházející z bodů 20 a 27 odůvodnění nařízení č. 1151/2012, je třeba zdůraznit, že tyto body odůvodnění nelze vůbec chápat v tom smyslu, že ochrana produktů produkovaných v Unii a vyvážených do třetích zemí je podmíněna existencí mechanismu stanoveného za tímto účelem v rámci WTO nebo vícestranných nebo dvoustranných dohod. Cílem posledně zmíněných dohod je totiž zajistit takovou ochranu třetími zeměmi a v nich, zatímco nařízení č. 1151/2012 stanoví jednotný a vyčerpávající systém ochrany CHOP a CHZO v Unii (obdobně viz rozsudek ze dne 8. září 2009, *Budějovický Budvar*, C-478/07, EU:C:2009:521, bod 114).

- 65 Pokud jde zařetí o skutečnosti uplatněné Dánským královstvím ohledně historie vzniku nařízení č. 1151/2012 a stavu před jeho přijetím, je třeba poznamenat, že skutečnost, že doporučení Výboru regionů a návrh Evropského parlamentu uvedené v bodě 39 tohoto rozsudku nevedly k tomu, že by v tomto nařízení bylo výslovně uvedeno, že se toto nařízení vztahuje i na produkty produkované v Unii za účelem vývozu do třetích zemí, nemůže sama o sobě stačit k prokázání, že unijní normotvůrce definitivně upustil od zahrnutí těchto produktů do oblasti působnosti tohoto nařízení. Kromě toho je nutno konstatovat, že srovnání systému ochrany CHOP a CHZO vztahujících se na zemědělské produkty a potraviny, který vychází z nařízení č. 2081/92 a poté z nařízení č. 510/2006, se systémem ochrany vyplývajícím z nařízení č. 1151/2012 neodhaluje nic, co by podložilo tvrzení, že unijní normotvůrce měl přijetím posledně zmíněného nařízení v úmyslu vyloučit z jeho působnosti produkty vyvážené do třetích zemí.
- 66 Pokud jde začtvrté a v poslední řadě o dodržení zásady právní jistoty, je třeba konstatovat, že nařízení č. 1151/2012 sice výslovně neuvádí, že se vztahuje i na produkty produkované v Unii za účelem vývozu do třetích zemí. Avšak zejména s ohledem na obecnost a jednoznačnost článků 13, 36 a 37 nařízení č. 1151/2012, které nestanoví žádnou výjimku pro takovéto produkty, a s ohledem na to, že cíle zmíněné v bodě 59 tohoto rozsudku jsou jasně uvedeny v člancích 1 a 4 tohoto nařízení, je patrné, že čl. 13 odst. 3 tohoto nařízení je jasný a jednoznačný v tom, že ukládá členským státům povinnost přijmout vhodná správní a soudní opatření s cílem zabránit používání CHOP a CHZO k označování produktů, které neodpovídají použitelné specifikaci a jsou produkované v daných členských státech, nebo toto používání zastavit, včetně případu, kdy jsou tyto produkty určeny k vývozu do třetích zemí.
- 67 Za těchto podmínek je třeba dospět k závěru, že Dánské království tím, že nezabránilo takovému používání, k němuž došlo na jeho území, ani toto používání nezastavilo, nesplnilo povinnosti, které pro něj vyplývají z čl. 13 odst. 3 nařízení č. 1151/2012.
- 68 Z toho vyplývá, že prvnímu žalobnímu důvodu je nutno vyhovět.

K druhému žalobnímu důvodu, vycházejícímu z porušení zásady loajální spolupráce

Argumentace účastníků řízení

- 69 Komise tvrdí, že Dánské království tím, že strpělo, že dánští producenti mléka produkují a uvádějí na trh sýr za použití CHOP „Feta“, porušilo čl. 4 odst. 3 SEU ve spojení s čl. 1 odst. 1 a článkem 4 nařízení č. 1151/2012. Tento členský stát totiž záměrně porušil povinnosti vyplývající z článku 13 tohoto nařízení, či dokonce podporoval neoprávněné používání tohoto CHOP. Ohrozil tak dosažení cílů uvedeného nařízení, a sice zajištění spravedlivé hospodářské soutěže pro zemědělce a producenty zemědělských produktů a potravin s vlastnostmi a charakteristikami představujícími přidanou hodnotu, pomoci producentům produktů spojených s určitou zeměpisnou oblastí prostřednictvím zajištění spravedlivých výnosů za vlastnosti jejich produktů a zajištění ochrany všech chráněných názvů jako práva duševního vlastnictví na území Unie.
- 70 Kromě toho Dánské království tím, že nezabránilo nebo nezastavilo porušování práv vztahujících se k CHOP „Feta“, ke kterému dochází tehdy, když dánští producenti mléka vyváží do třetích zemí sýr, přičemž neoprávněně používají toto CHOP, oslabilo postavení Unie v mezinárodních jednáních s cílem zajistit ochranu unijních režimů jakosti tím, že narušilo soudržnost vnějšího zastupování Unie.

- 71 V odpovědi na písemnou otázku Soudního dvora Komise uvedla, že se Dánské království chovalo způsobem, jehož účinky přesahují rámec nesplnění hmotněprávní povinnosti vyplývající z čl. 13 odst. 3 nařízení č. 1151/2012.
- 72 Řecká republika zejména zdůrazňuje, že důsledky praxe uplatňované Dánským královstvím jsou závažné jak na vnitrostátní úrovni pro producenty fety, tak na úrovni Unie v rámci mezinárodních jednání. Má za to, že jednání, kterého se týká tento žalobní důvod Komise, se liší od jednání spočívajícího v porušení zvláštních povinností uvedených v článku 13 nařízení č. 1151/2012. Tento členský stát se totiž systematicky a již po dlouhou dobu vyhýbal svým povinnostem prostřednictvím uplatnění vyhýbavého a zneužívajícího argumentu, podle kterého byly dotčené produkty určeny k vývozu do třetích zemí, a nepřijal žádné opatření k odstranění protiprávních důsledků tohoto protiprávního jednání.
- 73 Kyperská republika má rovněž za to, že sporná praxe zhoršuje vyhlídky mezinárodní ochrany CHOP. Tato praxe totiž přispívá k tomu, že se CHOP stane ve třetích zemích druhovým označením, čímž je oslabena vyjednávací síla Komise. Tolerování této praxe ze strany Dánského království představuje porušení čl. 4 odst. 3 SEU. Toto nesplnění povinnosti by bylo třeba určit v případě, že by Soudní dvůr rozhodl, že povinnosti vyplývající z čl. 13 odst. 3 nařízení č. 1151/2012 nejsou jasné, pokud jde o kontrolu produktů uváděných na trh ve třetích zemích.
- 74 Dánské království tento žalobní důvod odmítá, když tvrdí, že zásadu loajální spolupráce nelze považovat za porušenou ani v kontextu čl. 1 odst. 1 a článku 4 nařízení č. 1151/2012, ani samostatně, jelikož neshoda ohledně výkladu unijního práva nemůže představovat porušení této zásady. Tento členský stát má navíc za to, že jednání uvedená v obou žalobních důvodech, které Komise uvedla na podporu své žaloby, jsou totožná.

Závěry Soudního dvora

- 75 Nesplnění obecné povinnosti loajální spolupráce, která vyplývá z čl. 4 odst. 3 SEU, lze konstatovat pouze u jednání, která jsou odlišná od jednání zakládajících nesplnění zvláštních povinností vytýkané členskému státu [v tomto smyslu viz rozsudek ze dne 17. prosince 2020, Komise v. Slovinsko (Archivy ECB), C-316/19, EU:C:2020:1030, bod 121 a citovaná judikatura].
- 76 V projednávané věci je přitom nutno konstatovat, že žalobní důvod Komise týkající se zásady loajální spolupráce v rozsahu, v němž je v něm Dánskému království vytýkáno, že porušilo povinnosti vyplývající z článku 13 nařízení č. 1151/2012 a tím ohrozilo dosažení cílů sledovaných tímto nařízením, se týká téhož jednání, jako je jednání, které je předmětem prvního žalobního důvodu, a sice nezabránění a nezastavení používání CHOP „Feta“ dánskými producenty pro označení sýra, který neodpovídá použitelné specifikaci.
- 77 Kromě toho Komise neprokázala, že Dánské království podporovalo neoprávněné používání CHOP „Feta“ jinak než tímto opomenutím.
- 78 Stejně tak je sice pravda, že vývoz produktů, které neoprávněně používají CHOP, do třetích zemí unijními producenty může oslabit postavení Unie v mezinárodních jednáních s cílem zajistit ochranu unijních režimů jakosti, není však prokázáno, jak v podstatě uvádí generální advokátka v bodě 95 svého stanoviska, že Dánské království podniklo kroky nebo učinilo prohlášení, které by mohly mít tento důsledek, jež by představovaly jednání odlišné od jednání, které je předmětem prvního žalobního důvodu.

- 79 Z toho plyne, že druhý žalobní důvod musí být zamítnut.
- 80 S ohledem na všechny výše uvedené úvahy je třeba na jedné straně určit, že Dánské království tím, že nezabránilo a nezastavilo používání CHOP „Feta“ dánskými producenty mléka k označení sýra, který neodpovídá specifikaci tohoto CHOP, nesplnilo povinnosti, které pro něj vyplývají z čl. 13 odst. 3 nařízení č. 1151/2012, a na druhé straně žalobu ve zbývající části zamítnout.

K nákladům řízení

- 81 Podle čl. 138 odst. 1 jednacího řádu Soudního dvora se účastník řízení, který neměl úspěch ve věci, uloží náhrada nákladů řízení, pokud to účastník řízení, který měl ve věci úspěch, požadoval. Článek 138 odst. 3 tohoto jednacího řádu stanoví, že pokud měli účastníci řízení ve věci částečně úspěch i neúspěch, ponese každý z nich vlastní náklady řízení. Jeví-li se to však vzhledem k okolnostem v projednávané věci jako odůvodněné, může Soudní dvůr rozhodnout, že účastník řízení ponese vlastní náklady řízení a nahradí část nákladů řízení vynaložených druhým účastníkem řízení. Vzhledem k tomu, že Komise požadovala náhradu nákladů řízení a Dánské království nemělo v podstatné části ve věci úspěch, je důvodné s ohledem na okolnosti v projednávané věci uložit Dánskému království, že ponese vlastní náklady řízení a nahradí čtyři pětiny nákladů řízení vynaložených Komisí. Komise ponese jednu pětinu svých nákladů řízení.
- 82 Kromě toho podle čl. 140 odst. 1 jednacího řádu členské státy, které vstoupily do řízení jako vedlejší účastníci, nesou vlastní náklady řízení. Řecká republika a Kyperská republika tudíž ponесou vlastní náklady řízení.

Z těchto důvodů Soudní dvůr (pátý senát) rozhodl takto:

- 1) Dánské království tím, že nezabránilo a nezastavilo používání chráněného označení původu (CHOP) „Feta“ dánskými producenty mléka k označení sýra, který neodpovídá specifikaci tohoto CHOP, nesplnilo povinnosti, které pro něj vyplývají z čl. 13 odst. 3 nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 1151/2012 ze dne 21. listopadu 2012 o režimech jakosti zemědělských produktů a potravin.**
- 2) Ve zbývající části se žaloba zamítá.**
- 3) Dánské království ponese vlastní náklady řízení a nahradí čtyři pětiny nákladů řízení vynaložených Evropskou komisí.**
- 4) Evropské komise ponese jednu pětinu svých nákladů řízení.**
- 5) Řecká republika a Kyperská republika ponесou vlastní náklady řízení.**

Podpisy.